

[Valdemar Sørensen.]

men det, jeg gerne ønskede at vide, var, om dette Arbejde kunde strande paa det Forhold, som omtales i Randers Byraads Skrivelse, hvori det hedder, at naar Kommunen opnaar det nævnte Statslaan paa 1 800 000 Kr., skal den selv skaffe 800 000 Kr. til Erhvervelse af Ejendommene samt Gadeanlæg, og det vil antageligt være umuligt at fremskaffe dette Beløb inden for den i Loven angivne Frist. Jeg spørger da, om det rent formelle, om dette Beløb kan skaffes inden for den i Loven angivne Frist, skal kunne bevirke, at et saadant Arbejde ikke kommer i Gang. Jeg vil gerne vide, om der ikke var en Mulighed for, at man alligevel kunde komme til et heldigt Resultat.

Medens jeg er ved det, maa jeg maaske have Lov til at gøre opmærksom paa, at Byraadet i samme Skrivelse siger, at man den 28. Marts d. A. — det var i 1940 — anmodede Sundhedsstyrelsen om at tage Stilling til, hvorvidt de paagældende Ejendomme kan erklæres for ubrugelige til Beboelse i Henhold til Saneringslovens Kapitel III, men man har endnu ikke modtaget noget Svar herpaa. Det skriver man i September 1940. Se, naar man nu fra alle Sider lægger saa megen Vægt paa — og det gør vi jo allesammen —, at disse Arbejder fremskyndes saa meget som muligt, skulde denne Iver jo gerne sætte sig Spor ogsaa i Sundhedsstyrelsen, og derfor vil jeg gerne til mine øvrige Spørgsmaal knytte dette, om det ikke var muligt, at dette Svar, hvis det endnu ikke er afgivet, kunde afgives inden for den kortest mulige Frist. Vi her fra Rigsdagen, der saa disse Bebyggelser i Randers for et Par Aar siden, er helt klar over, at de er sundhedsfarlige, men naturligvis maa Sundhedsstyrelsen ogsaa have en Frist til at konstaterer det. Vi kunde se det paa en enkelt Dag, saa jeg gaar ud fra, at Sundhedsstyrelsen nok kan gøre det paa nogle Maaneder.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens sidste Udtalelse om de gamle Komplekser, vil jeg gerne sige, at det er naturligvis kedeligt, hvis gode, gamle Tanker, der ikke er naaet frem til Udførelse, skal komme paa tværs af nye, som man ikke anser for fuldt saa gode; men det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg vil gerne rette det positive Spørgsmaal til det ærede Medlem, der nu mener, at de Anskuelser, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og ogsaa jeg har ført frem, kommer de arbejdsløse til at bøde for: Mener det ærede Medlem, at de arbejdsløse vilde være daarligere stillede, hvis man gik

ind paa min Tanke om straks at begynde et Byggeri paa 2 000 Lejligheder, som ellers ikke bliver bygget i Sommer, da Saneringslejlighedernes Genopbyggelse først kan paabegyndes til Efteraaret? Hvilket Tab vil de arbejdsløse lide ved, at dette Arbejde blev sat i Gang i Sommer? Man maatte forstaa det ærede Medlems Udtalelser saadan, at det i Virkeligheden var til Skade for de arbejdsløse, at vi anbefalede at faa noget saadant sat i Gang. Vil det ærede Medlem ikke positivt svare mig paa, om han ikke mener, at denne Forøgelse af Beskæftigelsen vil være til Gavn for det, vi i øvrigt sætter i Spidsen, nemlig det beskæftigelsesmæssige. Jeg tror, det vil bevirke en Klaring mellem det ærede Medlem og os andre i det Spørgsmaal, for jeg kan ikke se andet, naar jeg vejer for og imod, end at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og jeg tænker mere paa de arbejdsløse, end det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har gjort.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Hansen: Jeg ved ikke, ved hvilken Lejlighed det er, det Parti, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen tilhører, i højere Grad end mit Parti har tænkt paa de arbejdsløse. Jeg anser det for øvrigt ogsaa for urimeligt at gaa ind i en Diskussion derom ved denne Lejlighed.

Maa jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at det, som Rigsdagen efter min Mening har at tage Stilling til ved Behandlingen af det Forslag, der her foreligger, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Rigsdagen vil gaa ind paa den Finansieringspolitik, som Forslaget indeholder, og om Rigsdagen vil gaa ind for de Principper, Forslaget indeholder, men jeg kan virkelig ikke indse, at det i denne Forbindelse kan være Rigsdagens Opgave at give sig til at diskutere, om Københavns Kommune eller en anden Kommune i Forbindelse med Saneringen vil gennemføre den ene eller den anden Gadeplan. Det maa dog være et Spørgsmaal, som naturligt hører hjemme i den paagældende Kommunalbestyrelse eller den paagældende Kommunes Magistrat. Det kan ogsaa være Svar til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, der i sit første Indlæg her i Salen gik saa vidt, saa han fremsatte Ønsket om, at vi i et kommende Udvalg skulde stille Krav om at faa udleveret de forskellige Projekter, som Københavns Kommune maatte lade